

Møre og Romsdal fylke

Forvaltningsplan for Slettsvaet naturreservat i Rauma kommune i Møre og Romsdal

Møre og Romsdal fylke
Areal- og miljøvernavdelinga

FORORD

Slettsvaet naturreservat ble formelt opprettet ved kgl. res av 27 juni 2003 gjennom en tematisk verneplan for 31 edellauvskogområder i Møre og Romsdal.

Miljøfaglig Utredning as v/ Helge Fjeldstad har på oppdrag fra fylkesmannen i Møre og Romsdal, miljøvernavdelinga, utarbeidet et forslag til en forvaltningsplan for reservatet. (Kapittel 1-5 i godkjent forvaltningsplan). Planforslaget er utgitt i Miljøfaglig Utredning sin rapportserie. (Rapport 2004:45 og ISBN 82-8138-012-8.)

Grunneier Henry Egil Stavem har gitt verdifulle opplysninger om blant annet brukshistorien i området.

Planforslaget ble sendt på høring til aktuelle grunneiere, rettshaverer og kommunen, og etter en oppsummering etter høringen ble det lagt til grunn for godkjenningsvedtaket.

Etter § 7 i verneforskriften kan forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten gir fullmakt, gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme formålet med fredingen. Det kan lages en forvaltningsplan som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel. Formålet med eventuelle skjøtselsforslag er med andre ord å foreslå tiltak som primært ivaretar verneformålet. I den sammenheng er det åpnet for at den enkelte grunneier blant annet kan søke om tillatelse etter § 5 i verneforskriften for uttak av ved til egen bruk.

Som grunnlag for fagdelen i denne planen er det utarbeidet en egen feltrapport. Den vil sammen med de andre områdene i verneplanen for edellauvskog i Møre og Romsdal bli sammenstilt i en samlerapport.

Møre og Romsdal fylke, areal- og miljøvernavdelinga, er inntil annet eventuelt blir bestemt, forvaltningsmyndighet for området.

Naturvernrådgiver Kjell Lyse har vært saksansvarlig for planen.

Planen og annen informasjon om området blir tilgjengelig på Internett. Blant annet under miljøstatus på denne nettadressen: <http://www.miljostatus.no/moreogromsdal/>

Innhold

FORORD.....	2
INNHold	3
SAKSBEHANDLING	4
1 INNLEDNING	5
OVERSIKTSKART	6
2 METODE.....	7
2.1 Naturfaglige registreringer.....	7
2.2 Forvaltningsplanen.....	7
2.3 Skoglige data.....	8
2.4 Fremmede treslag	8
3 RESULTATER.....	10
3.1 Naturfaglige verdier	10
3.1.1 Generelle naturforhold.....	10
3.1.2 Tidligere bruk/ utvikling.....	11
3.1.3 Mulige trusler og skjøtselsbehov	12
3.2 Forvaltningsplan.....	13
3.2.1 Planformål	13
3.2.2 Naturfaglig sammendrag.....	13
4 RETNINGSLINJER VED PRAKTISERING AV EN DEL AV VERNEFORSKRIFTEN.....	14
4.1 Generelle retningslinjer.....	14
4.2 Bestandsvise retningslinjer ved praktisering av en del av verneforskriften.....	14
5 KILDER	17
5.1 Skriftlige kilder	17
5.2 Muntlige kilder.....	17
GODKJENNINGSVEDTAK.....	18
VEDLEGG 1 (VERNEFORSKRIFT).....	19
VEDLEGG 2 (KART).....	21

Saksbehandling

Melding om oppstart av arbeidet med en forvaltningsplan for reservatet ble sendt kommunen ved brev av 02.03.2004. Det ble opplyst at både kommunen, grunneiere og andre kunne komme med innspill til forvaltningsplanarbeidet innen 01.05.2004.

Grunneierne i området fikk melding om oppstart av planarbeidet ved brev av 05.03.2004.

Det kom ingen skriftlige innspill til planarbeidet.

Forslaget fra Miljøfaglig Utredning til en forvaltningsplan for reservatet ble sendt på høring den 17.11.2004 og med 31.12.2004 som uttalefrist.

Henry Stavem, eier av gnr 69 bnr 4, har i brev av 23.12.2004 gitt en uttalelse til planen. Han mener at retningslinjene som gjelder for uttak av ved til egen bruk ikke vil fungere i praksis. Forvaltningen av hjortebestanden blir kommentert.

Vår vurdering.

Som forvaltningsmyndighet må vi forholde oss til verneforskriften. Den setter krav om at det må søkes om tillatelse for uttak av ved til egen bruk. Når det gjelder avsnittet i planen om at hjortebestanden bør reduseres, vil vi merke at dette er et faglig råd. Hjorteforvaltningen skjer i medhold av viltloven, - slik som utenfor vemeområdet.

Plangodkjenning.

I denne godkjente planen er redigeringen forandret, men planen er ellers i hovedsak som høringsutkastet. Godkjenningsvedtaket er på side 18.

1 *Innledning*

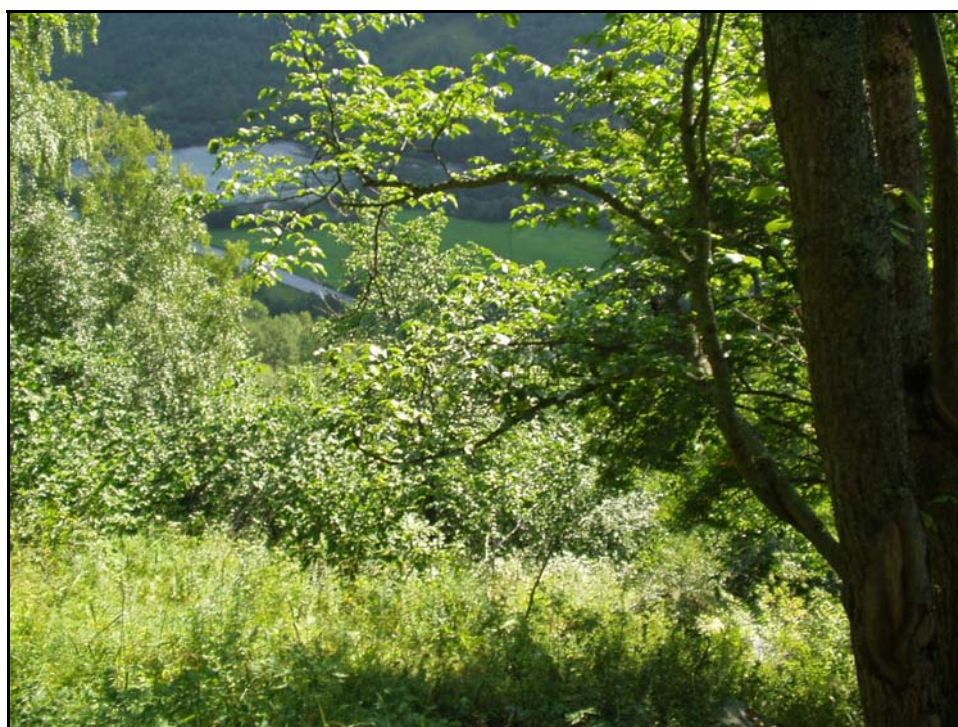
Formålet med vernevedtaket for Slettsvaet naturreservat, slik det er formulert i § 2 i verneforskriften, er å *"ta vare på ei vamekjær lauvskogsli med alm i den indre delen av fylket med det naturlege plante- og dyrelivet."* Reservatet er på ca 1159 dekar, og omfatter en vestvendt lauvskogsli 3 km nord for Verma i Rauma kommune. Se oversiktskart på side 6 og bestandskartet i vedlegg 2.

Verneforskriften (se vedlegg 1) gir rammen for forvaltningsplanen. I vemeforskriften kommer det fram hva som er forbudt, hva som uten videre er tillatt og hva som krever tillatelse fra forvaltningsmyndigheten for å kunne gjennomføres.

I kapittel 4 i denne planen blir det gitt retningslinjer for praktisering av en del av vemeforskriften. Planen vil blant annet bli lagt til grunn i erstatningsoppgjøret. Sentralt i erstatningsoppgjøret er § 5 punkt 2 i verneforskriften som åpner for hogst av ved til egen bruk. En eventuell dispensasjon for uttak av ved i reservatet kan imidlertid ikke gå ut over de rammer som er gitt i vemeforskriften.

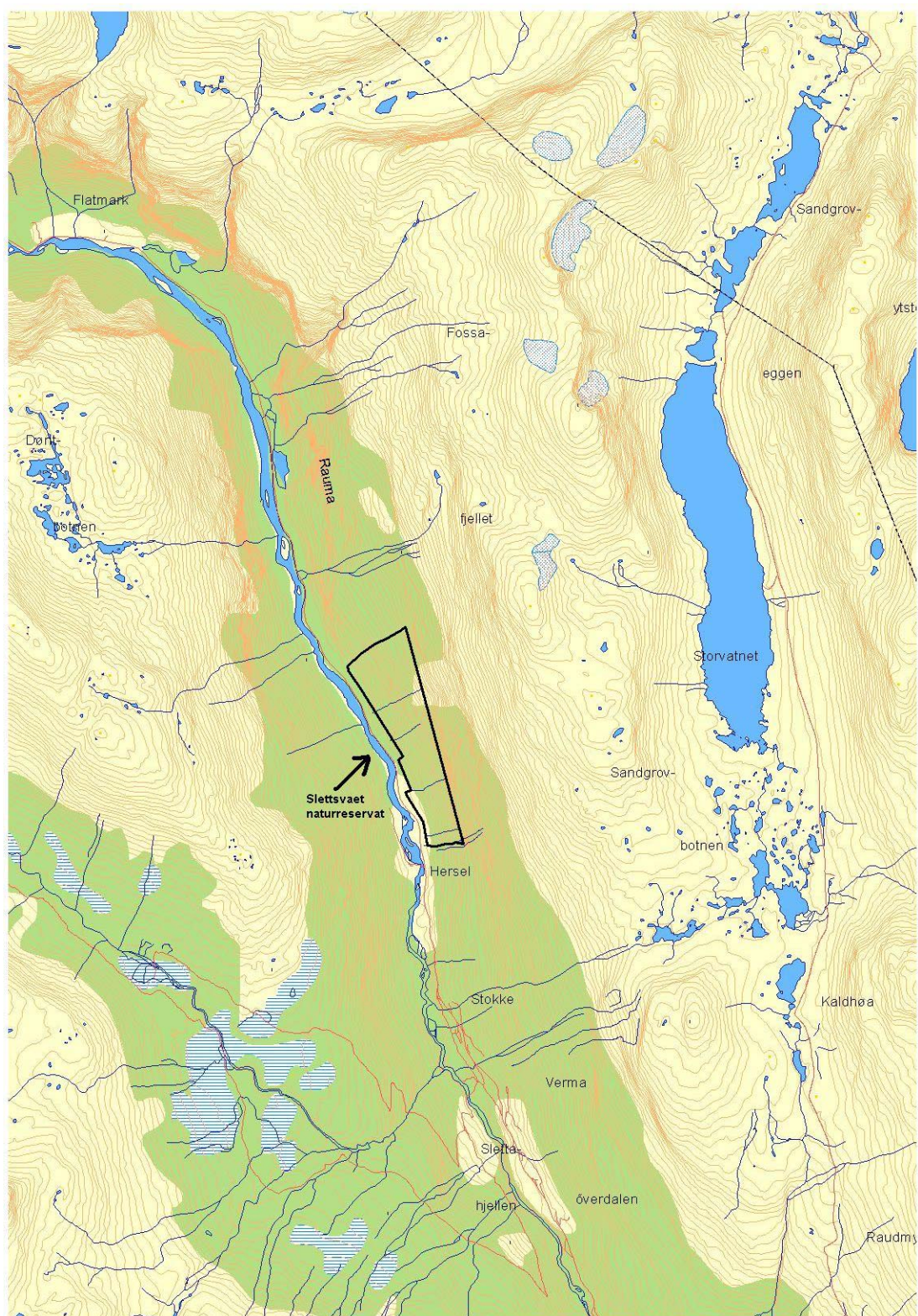
På grunn av økonomiske årsaker tar ikke planen opp utfordringer som informasjon, ressursbehov ved framtidig forvaltning, forskning, allmenn tilrettelegging, bruk til undervisningsformål og lignende.

Revisjon av forvaltningsplanen bør skje når forholdene i reservatet krever det, med bakgrunn i erfaringer og vurderinger av konsekvenser ved utførte skjøtselstiltak i reservatet.

Bilde 1. Slettsvaet naturreservat med grov alm oppe i lia.

Oversiktskart

2 *Metode*

2.1 *Naturfaglige registreringer*

Kunnskapen om de biologiske verdiene innenfor lokaliteten er i hovedsak basert på fire kilder:

- Bugge (1993) sitt utkast til vemeplan for edellauvskog i Møre og Romsdal
- Jordal (2004) sin rapport om biologisk mangfold i Rauma kommune
- Stueflotten (2002) sin rapport om plantelivet i Rauma kommune
- egne (G.Gaarder & H.Fjeldstad) befaringer i området 18.05, 9.08 og 10.08.2004

I denne planen er det hovedsaklig Bugge (1993) og resultater fra egne befaringer (Fjeldstad & Gaarder 2005:1) som er sitert og benyttet som grunnlag. I tillegg er det utarbeidet skogtakst for området av Erik Øien (pers. medd.) og hans inndeling av reservatet i ulike skogbestand er også lagt til grunn.

Ved egen befaring ble det lagt vekt på å registrere følgende forhold:

- rødlistearter og potensielle signalarter
- vegetasjonstyper
- naturtilstand (suksesjonsfaser m.m.)
- inngrep
- innførte arter

Det blir ikke nærmere redegjort for kilder og kartleggingsmetoder, f.eks. for utvalget av rødlistearter, signalarter eller vegetasjonstyper. Generelt benyttes vanlig brukte litteraturkilder og metoder.

2.2 *Forvaltningsplanen*

Forvaltningsplanen er trinnvis oppbygd, på bakgrunn av;

- planprinsipper (ut fra verneformål og andre retningslinjer fra forvaltningsmyndighetene)
- retningslinjer (utledet av prinsippene, i kombinasjon med generell kunnskap om naturverdiene som finnes i reservatet, og hvordan disse bør bevares)
- generelle forslag til tiltak (konkrete regler for forvaltningen av reservatet, basert på retningslinjene)
- bestandsvise forslag til tiltak (konkrete regler for de enkelte bestand innenfor reservatet)

Det blir i denne forvaltningsplanen ikke nærmere redegjort for eller gitt referanser som begrunner forslagene til tiltak, ut over det som kommer fram andre steder i planen. Foruten å bli benyttet som rettesnor ved framtidig forvaltning av reservatet, vil den godkjente forvaltningsplanen også bli lagt til grunn ved erstatningsoppgjøret for vemevedtaket. Dette gjelder spesielt eventuell mulighet for uttak av ved til egen bruk etter søknad.

2.3 Skoglige data

Skogtakst for naturreservatet er utarbeidet av Erik Øien. Hans inndeling av reservatet i ulike skogbestand er lagt til grunn i planen. Fra bestandsoversikten kan det trekkes fram følgende nøkkeltall. Se tabell 1.

Tabell 1. Utdrag fra bestandsoversikt for Slettsvaet naturreservat, utarbeidet av Erik Øien sommeren 2004. Volum og tilvekst er oppgitt i m³ og areal i dekar. G.nr= gårdsnummer, Bnr=bruksnummer.

G.nr.	B.nr.	Bestand	Areal	Bonitet	H.kl	Alder	Volum	Tilvekst
69	3	1	40	26	5	60	356	18
69	3	2	28	Skredm	-	-	-	-
69	3	3	9	Ur	-	-	-	-
69	3	4	33	26	5	60	254	13
69	3	5	5	23	5	70	100	4
69	3	6	23	23	5	70	152	6
69	3	7	24	26	5	60	204	10
69	3	8	80	Skredm	-	-	-	-
69	4	1	13	26	5	60	152	7
69	4	2	15	26	5	60	90	5
69	4	3	22	23	5	60	150	7
69	4	4	36	23	5	60	162	8
69	4	5	4	Ur	-	-	-	-
69	4	6	9	26	5	60	43	2
69	4	7	53	20	5	60	270	11
69	4	8	14	Imp	-	-	-	-
69	4	9	81	Skredm	-	-	-	-
69	4	10	6	26	5	60	37	2
69	4	11	30	-	-	-	-	-
69	6	1	31	26	5	60	205	10
69	6	2	18	Skredm	-	-	-	-
69	6	3	17	26	5	60	112	6
69	6	4	69	Skredm	-	-	-	-
69	6	5	31	26	5	70	198	8
69	6	6	206	Imp	-	-	-	-
69	7	1	41	26	5	70	655	17
69	7	2	72	23	5	80	590	22
69	7	3	29	Skredm	-	-	-	-
69	7	4	67	Imp	-	-	-	-
88	1	1	27	26	5	60	216	11
88	1	2	19	23	5	60	70	4
88	1	3	7	Imp	-	-	-	-

2.4 Fremmede treslag

Aktivt innplantede treslag i Møre og Romsdal vil særlig være norsk gran og nordamerikanske bartrær som sitkagran, men også bl.a. edelgran og lerk. Lauvtrær er sjeldent plantet inn i områdene, men ikke minst platanlønn har ofte spredt seg fra nærliggende hager og parker. Det er antagelig i første rekke tre former for trusler disse nye treslagene kan utgjøre mot na-

turverdiene; forsuring av marka, utskygging av den stedegne vegetasjonen og sekundærspredning fra plantefeltene. Trær fører i sin vekstfase ofte til en viss forsuring av jordsmonnet, opp mot en pH-enhet (Lundmark 1986). Bartrær gir gjennomgående lavere pH enn lauvtrær. Senkingen av pH skyldes aktive opptak av kationer, men siden disse frigjøres når trærne dør, blir forsuringseffekten midlertidig og betinget av skogbestandets alder (Homtvedt 1989, Lundmark 1986). Faren for forsuring er trolig størst på løsmassefattig eller utvasket mark på sur berggrunn.

Utskygging er også en reell trussel, og effektene av dette er lett å observere ved studier av plantefelt i ulik alder. I alle reservat er det dokumentert viktige naturverdier knyttet til felt-sjiktet, og dette dreier seg gjerne om middels til relativt lyskrevende planter. I områder med lavvokste yngre plantefelt som står i eller inntil naturfaglig sett verdifull markvegetasjon, vil derfor snarlig fjerning av disse vanligvis være nødvendig for å opprettholde naturverdiene.

Sekundærspredning er også en meget aktuell problemstilling og kan observeres i flere av de opprettede naturreservatene. Innføring og spredning av fremmede arter anses som en av de alvorligstetruslene mot det biologiske mangfoldet på kloden. Det har vært relativt lite fokusert på dette i Norge, sammenlignet med mange andre land, med unntak av for enkelte organismer i ferskvann (som *Gyrodactylus*). I forvaltningen av skogøkosystemene har forskningen på temaet vært begrenset, på tross av at innplanting av fremmede bartrær har skjedd i stort omfang. NIJOS (2002) oppgir at 1,8 millioner dekar ertilplantet med fremmede treslag i Norge, og at det er påvist spredning av gran på ytterligere 0,36 millioner dekar. Siden de fleste plantede trærne i begrenset grad har kommet opp i frøproduserende alder, er det grunn til å regne med at omfanget øker. I alle reservat der spredning kan observeres eller dette vurderes som en potensiell risiko, tilrås det derfor å fjerne de innførte artene relativt raskt for å redusere faren for sekundærspredning.

Bilde 2. Hasselskog fra nedre del av reservatet i sør.

3 Resultater

3.1 Naturfaglige verdier

3.1.1 Generelle naturforhold

Slettsvaet naturreservat utgjør en vestvendt lauvskogsli under Stokkehøgda, ca 3 km nord for Verma i Romsdalen. Reservatet består av skogkledd rasmark, krattdominerte skredløp samt urer. Landskapet bærer preg av å ha vært mer åpen før da beitetrykk og utnyttelse av utmarka med lauving og slått var vanlig. Området var i gjengroing, men snøskred er med på å holde skogen nede i deler av reservatet.

Bugge (1993) beskriver området som en *”Stor lokalitet med almeskog av gråor-almeskogstypen som ligg uvanleg langt inne i landet. Tresjiktet er sparsomt utvikla og prega av snøskred. Hassel i busksjiktet, og innslag av bjørk og hegg. Innergrense for nokre av dei breiblada skogsgrasa. Varmekjære artar; trollbær, storklokke, myske, kratthumleblom, vårerteknapp, firblad, skogsvinerot, krattfiol, omtelg, fingerstarr, jordnøtt, tusbast, krattnjølke, skogvikke, hengeaks og lundrapp. Stort innslag gråorskogsartar t.d. som tyrihjel, sløkje, skogburkne, mjødurt, gauksyre, kranskønnvall, skogsvinerot, skogstjerneblom, stornesle og hundekveke. Vinterbeiteområde for hjort.”*

I databasen som ble utarbeidet tilknyttet kartleggingen av biologisk mangfold i Rauma (Jordal 2004), har lokalitetsomtalen bl.a. dette innholdet; *”Stor almeskog med innslag av bjørk, rogn, hegg, osp og hassel. D5/D2d (gråor-almeskog, østlig utforming av rike hasselkratt). Tresjiktet er stedvis sparsomt utviklet og preget av snøskred. Det er en del hassel i busksjiktet, og innslag av bjørk og hegg. Rasmarksskog med hassel er et typisk trekk i deler av Romsdalen, hvor klimaet er godt og rashyppheten er høvelig. Myske og tyrihjel er dels dominerende, andre vanlige arter er ometelg, gjerdevikke, gauksyre, skogstorkenebb, skogfiol, tveskjeggveronika, hengeaks, lundrapp. 136 registrerte plantearter. Spesielle arter: trollbær, kratthumleblom, skogkløver, vårerteknapp, tusbast, krattfiol, kransmynte, storklokke, rødflangre, piggstarr, jordnøtt, kantkønnvall, maurarve, skogvikke, dvergmispel, eplerose, korsknapp. Skogfaks er funnet ved Sæterbø (MQ 50 16). Skogfaks er en varmekjær kystplante, og vokstedet ved Sæterbø er en typisk marginalforekomst, som ligger langt innenfor andre kjente lokaliteter for arten. Spetter observert i området: gråspett, grønnspekk (H), kvitryggspett (H), dvergspett (H), totalt 37 fuglearter.”*

Stueflotten (2002) omtaler området slik: *”Slettsvaet, Romsdalen. UTM, høyde: MQ4918-MQ5016, 150-350 moh. Naturtype: Rik edellauvskog. Beskrivelse: alm-hasselskog i vestvendt dalside, totalt 136 plantearter. Myske og tyrihjel er spredt dominerende. Andre arter: dvergmispel, eplerose, jordnøtt, kantkønnvall, korsknapp, kransmynte, krattfiol, kratthumleblom, maurarve, piggstarr, storklokke, skogkløver, skogvikke, trollbær, tusbast og vårerteknapp. Ved Sæterbø (MMQ5016) fins en marginalforekomst med skogfaks. 1235 daa (130-625 moh) er forslått vernet som naturreservat. Viktig referanseområde. Mulige trusler: hogst, kraftlinjebygging, treslagskifte/skogplantning, veganlegg.”*

Bilde 3. Børstepiggsopp på osp.

Bilde 4. Poresopp på osp.

Fjeldstad & Gaarder (2005) har disse kommentarene: " Ved eget besøk ble de fleste tidligere kjente kravfulle karplantene påvist i området, inkludert arter som myske, trollbær, piggstarr, jordnøtt, kratthumleblom, skogkløver, vårerteknapp, liljekonvall, tysbast, dvergmispel, krattfiol, kransmynte, firblad, hengeaks, storklokke, mørkkongsløys, skogfaks, kranskonvall. Av lav ble det påvist lungenever *Lobaria pulmonaria* og stiftfiltlav *Parmeliella triptophylla* på alm og av sopp lønnekjuka og skrukkøre på alm og børstepiggsopp *Creolophus cirrhatus* (arten er for øvrig bare kjent med to funn i Eikesdalen i Møre og Romsdal, tydelig en regionalt meget sjelden art) og xxporesopp på osp og putekjuka *Phellinus punctatus* på selje. Av fugl ble det registrert bl.a. grønnspett.

Lia veksler mellom fuktigere og tørrere partier. Skogen er rasmarkpreget med finkornete masser mellom steiner og blokker og tiltagende med grovere masser i øvre deler. Vegetasjonen i nedre deler bestod av hasselskog med bjørk, or, rogn og selje. Her var det og innslag av gråor-heggeskog på fuktigere mark og med tilhørende arter som mjødukt, skogsvinerot, tyrihjel, skogstjerneblom og sløke. Et og annet almetre stod også i nedre deler av området. I midtre til øvre deler var skogen mer åpen og alm ble mer dominerende. De groveste almene stod i dette området av reservatet og her var det og en del grove bjørker og seljer samt lægre av alm, bjørk og selje. Flere av almene har tidligere vært lauva og vitner om en kulturpåvirkningen som har vært i området fra gammelt av. Stedvis var det mindre ospebestand i lia med læger av osp, men ospa var ikke spesielt grov i dette området.

Gjennom lia går det flere skredfar, og i disse er det kratt av hassel og gråor som ligger langs bakken, tydelig påvirket av snøskred.

Feltsjiktet er gjennomgående rikt med mye myske gjennom hele reservatet. Det står også spredt med bl.a. tysbast, skogfaks, vårerteknapp, trollbær, krattfiol, kratthumleblom, firblad, hengeaks, kransmynte, teiebær, fingerstarr og vendelrot. Et mindre granbestand står sentralt og i nedkant av reservatet. Det er mange spor av hjort som har gnaget på alm, og dette kan nok forklare mangel på oppslag av alm i reservatet. Bare i nedre deler i vest ble det registrert noen yngre alm uten hjortegnag.

3.1.2 Tidligere bruk/utvikling

Egne registreringer (Fjeldstad & Gaarder 2005) har følgende vurderinger: " Reservatet bærer preg av tidligere kulturpåvirkning som beite, lauving, granplantning og vedhogst. I det

siste halve århundret har store deler av området fått gro igjen og skjøtte seg selv, men ungdomskog som følge av vedhogst finnes lokalt i nedre del av området. Husdyrbeitet er i dag så svakt at vegetasjonen i liten grad bærer preg av dette, - bortsett fra i underkant og hovedsakelig utenfor reservatet der beitetrykket er godt.”

Grunneier Henry Egil Stavem (pers.medd. 14.09.2004) opplyser at området fra gammelt av har vært beitemark for kyr og sau. Alm har vært lauvet og ved har vært tatt ned bl a. via løpestring eller ved å slippe ned kvistede stokker i oppkjørte spor om vinteren. Det har og vært tatt ut sagtømmer av bjørk. Hassel har vært brukt til redskap og selje til stolper. Før 1900 ble det også slått i området. Om lag i 1930 ble det plantet noe gran og i lia er det også enkelte frøspredde graner. I dag er det beite for sau og kyr. Stavem opplyser at han har tatt ut om lag 20-30 favner ved hvert år.

Bugge (1993) skriver under punktet om utførte inngrep: ” Ingen. Lokaliteten grenser mot veg, kraftline og dyrkamark i nedkant.”

3.13 Mulige trusler og skjøtselsbehov

Fjeldstad & Gaarder (2005) skriver at ” Gjengroinga er kommet for langt til at de kulturbetingete naturverdiene er tilstede.

Ekstensivt beite er ikke noe trussel mot naturverdiene i reservatet, det samme gjelder et begrenset uttak av ved i nedre del av reservatet, men alm, hassel og osp må ikke hogges.

Hjortens gnaging av bark og beiting av unge trær har skadd alm i reservatet, både ved å redusere vitalitet og dels drepe eldre trær og ved å forhindre foryngelsen å komme opp. Samtidig er det funnet kravfulle arter avhengig av gammel alm i området. Siden viktige naturverdier i reservatet er knyttet til alm, bør derfor hjortebestanden reduseres. Særlig er det trolig en fordel å få redusert vinterbestanden mest mulig.

Når det gjelder naturverdier knyttet til andre treslag enn alm, så er dette i begrenset grad kjent. Det er kvaliteter knyttet til gammel og død osp i området, bl.a. i form av en god spettebestand. Det er også grunn til å anta at det er store verdier knyttet til hassel, særlig rike lågurtbestand der det kan vokse en god del kravfulle og rødlistede marklevende sopp. Andre lauvtrær som bjørk, rogn, selje og gråor har trolig også innslag av verdier, men en generelt lav kontinuitet i dødt trevirke i reservatet tilsier ikke at avvirkning av disse treslagene konsekvent kan avvises. En bør likevel unngå avvirkning av dem i enkelte bestand. Både ut fra deres samlede naturverdi og treslagenes framtidige potensiale. Samlet sett er trolig det beste for området bare å tillate vedhogst i ytterkantene, der også kulturpreget er størst og bevaring av kulturbetingede verdier mest aktuelt, mens en er mer restriktiv i sentrale deler. Dette gir mulighet for på sikt å få et mer sammenhengende urskogspreget skogsområde der. Granbestanden sentralt i området bør avvirkes i løpet av en 5-års periode. ”

Fylkesmannen skriver i utkastet til vemeplan (Fylkesmannen i Møre og Romsdal 1996) : ” Det er dei seinare åra tynna noko skog (mest utafor vemeforslaget) for å betre beiteforholda. Beite på dagens nivå ser ikkje miljøvernavingdelinga på som ein konflikt i forhold til verneinteressene”.

3.2 *Forvaltningsplan*

3.2.1 *Planformål*

Planens primære formål skal være å bevare de vamekjære skogtypene alm-hassel og ospeskog med tilhørende mangfold av arter. Som sekundære formål skal eventuelle andre naturverdier i området søkes bevart, samt andre bruksmåter tilgodesees.

Som aktuelle andre naturverdier i reservatet har reservatet potensiale for kravfulle og rød-listede markboende sopp knyttet til rike hasselkratt, samt et potensiale for vedlevende sopp knyttet til osp.

Som andre bruksmåter vurderes husdyrbeite, uttak av ved og uttak av granbestand som aktuelle.

Ambisjonsnivået for ressursinnsats i forhold til skjøtsel og andre aktive, kostnadskrevende tiltak for å fremme vameformålet settes lavt, d.v.s. ingen faste, årlige tiltak og en gjennomsnittlig innsats som ligger ned mot 1-3 dagsverk pr. år.

3.2.2 *Naturfaglig sammendrag*

1. Generelt vurderes kulturlandskapsverdiene som små. Gjengroingen har kommet så langt at gjenopptak av gamle driftsmåter vil være negativt for naturverdiene i reservatet.
2. Verdiene i reservatet er knyttet til vamekjære lauvskoger som alm-hasselskog. Dokumenterte verdier er særlig knyttet til karplantefloraen men også til soppfloraen. Det er og potensial for sopp knyttet til rike hasselkratt.
3. Forekomst av hvitryggspett og dvergspett i reservatet tilsier at det er verdier knyttet til gammel lauvskog, spesielt ospeskog. Det er også et potensiale for sopp på ulike lauvtrær, særlig vedlevende sopp på ospelæger.

4 *Retningslinjer ved praktisering av en del av verneforskriften*

4.1 *Generelle retningslinjer*

1. Enhver form for hogst kan, etter egen søknad, bare imøtekommes under forutsetning av at den ikke gir større skader på markvegetasjonen, og ikke endrer dreneringsforholdene i lia. Unntak fra dette kan gjelde som engangstilfeller for avvirkning av større granbestand.
2. Husdyrbeite ut over dagens nivå kan imøtekommes, etter egen søknad etter § 5 punkt 3 i verneforskriften, men dette skal være ekstensivt. Noe øvre tak på antall dyr eller type dyr settes ikke, men det vil være aktuelt å sette inn restriksjoner på både dyreslag og antall hvis det skulle oppstå klare tegn på tråkkskader og hard nedbeiting av verdifull vegetasjon.
3. Hogst av innførte arter som gran anbefales innenfor hele området. Dette gjelder uten nærmere restriksjoner ut over de som er oppgitt i punkt 1. Granbestand 5 (69/3) bør avvirknes i løpet av 5 år.
4. Ingen døde trær kan ryddes vekk, men skal ligge i ro på stedet.
5. Reservatet befares av kompetent biolog minst hvert 10. år for å sjekke bl.a. skogtilstanden, kulturlandskapsverdier, og forekomsten av grov alm. Tiltak iverksettes hvis det oppstår fare for at verneverdiene forringes.

4.2 *Bestandsvise retningslinjer ved praktisering av en del av verneforskriften*

Bestandsvise forslag til tiltak følger eiendommene og bestandsinndeling utarbeidet av Erik Øien, vist på kartet i vedlegg 2. Jfr. også tabellen på side 8. Forutsetningene for at tiltak nevnt i dette kapittel skal kunne gjennomføres, er at retningslinjene i kapittel 4.1 blir fulgt.

Gnr./Bnr. 69/4 teig 1

Bestand 1: Hogst av ved tillates etter søknad, under følgende forutsetninger (strekpunkt 1-4):

- Hogsten skal ikke gi større skader på markvegetasjonen jfr. kapittel 4.1 punkt 1.
- Hogst av eldre lauvtrær (diameter over 25 cm) tillates ikke.
- Hogst av forekomster av osp, alm og hassel tillates ikke.
- Maksimalt uttak begrenses til 20 m³ for en tiårs-periode (i snitt 2 m³ i året).

Bestand 2: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 3: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 4: Hogst av ved tillates etter søknad, under følgende forutsetninger (strekpunkt 1-5):

- Hogsten begrenses til nedre 50m-belte av bestandet
- Hogsten skal ikke gi større skader på markvegetasjonen jfr. kapittel 4.1 punkt 1.
- Hogst av eldre lauvtrær (diameter over 25 cm) tillates ikke.

- Hogst av forekomster av osp, alm og hassel tillates ikke.
- Maksimalt uttak begrenses til 5 m³ for en tiårs-periode (i snitt 0,5 m³ i året).

Bestand 5: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 6: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 7: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 8: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Gnr./Bnr. 88/1

Bestand 1: Hogst av ved tillates etter søknad, under følgende forutsetninger (strekpunkt 1-5):

- Hogsten begrenses til nedre 1/3-del av bestandet
- Hogsten skal ikke gi større skader på markvegetasjonen jfr. kapittel 4.1 punkt 1.
- Hogst av eldre lauvtrær (diameter over 25 cm) tillates ikke.
- Hogst av forekomster av osp, alm og hassel tillates ikke.
- Maksimalt uttak begrenses til 10 m³ for en tiårs-periode (i snitt 1 m³ i året).

Bestand 2: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 3: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Gnr./Bnr. 69/3

Bestand 1: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 2: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 3: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 4: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 5: Ingen uttak av stedegne treslag, mens all gran bør hogges ned, jfr. kapittel 4.1 punkt 3

Bestand 6: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 7: Hogst av ved tillates etter søknad, under følgende forutsetninger (strekpunkt 1-5):

- Hogsten begrenses til nedre 50m-belte av bestandet
- Hogsten skal ikke gi større skader på markvegetasjonen jfr. kapittel 4.1 punkt 1.
- Hogst av eldre lauvtrær (diameter over 25 cm) tillates ikke.
- Hogst av forekomster av osp, alm og hassel tillates ikke.
- Maksimalt uttak begrenses til 7 m³ for en tiårs-periode (i snitt 0,7 m³ i året).

Bestand 8: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Gnr./Bnr. 69/4 teig2

Bestand 9: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 10: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 11: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Gnr./Bnr. 69/6

Bestand 1: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 2: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 3: Hogst av ved tillates etter søknad, under følgende forutsetninger (strekpunkt 1-5):

- Hogsten begrenses til nedre 50m-belte av bestandet
- Hogsten skal ikke gi større skader på markvegetasjonen jfr. kapittel 4.1 punkt 1.
- Hogst av eldre lauvtrær (diameter over 25 cm) tillates ikke.
- Hogst av forekomster av osp, alm og hassel tillates ikke.
- Maksimalt uttak begrenses til 2 m³ for en tiårs-periode (i snitt 0,2 m³ i året).

Bestand 4: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 5: Hogst av ved tillates etter søknad, under følgende forutsetninger (strekpunkt 1-5):

- Hogsten begrenses til nedre 50m-belte av bestandet
- Hogsten skal ikke gi større skader på markvegetasjonen jfr. kapittel 4.1 punkt 1.
- Hogst av eldre lauvtrær (diameter over 25 cm) tillates ikke.
- Hogst av forekomster av osp, alm og hassel tillates ikke.
- Maksimalt uttak begrenses til 2 m³ for en tiårs-periode (i snitt 0,2 m³ i året).

Bestand 6: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Gnr./Bnr. 69/7

Bestand 1: Hogst av ved tillates etter søknad, under følgende forutsetninger (strekpunkt 1-5):

- Hogsten begrenses til nedre 50m-belte av bestandet
- Hogsten skal ikke gi større skader på markvegetasjonen jfr. kapittel 4.1 punkt 1.
- Hogst av eldre lauvtrær (diameter over 25 cm) tillates ikke.
- Hogst av forekomster av osp, alm og hassel tillates ikke.
- Maksimalt uttak begrenses til 20 m³ for en tiårs-periode (i snitt 2 m³ i året).

Bestand 2: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 3: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bestand 4: Ingen uttak, med eventuelle unntak jfr. kapittel 4.1 punkt 1 og 3.

Bilde 3. Tysbast med bær sørøst i reservatet.

5 *Kilder*

5.1 *Skriftlige kilder*

- Bugge, O.A. 1993. Utkast til verneplan for edellauvskog i Møre og Romsdal fylke. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, miljøvernavdelinga. Rapport nr 10-1992. 118 s.
- Fjeldstad, H. & Gaarder, G. 2005. Biologiske undersøkelser i edellauvskogsreservat i Møre og Romsdal 2004. Resultater fra feltbefaringer. Miljøfaglig Utredning, rapport 2005:01. Fylkesmannen i Møre og Romsdal 1996. Utkast til verneplan for edelløvskog i Møre og Romsdal – Tilrådning frå fylkesmannen.
- Stueflotten, S. 2002. Planter i Rauma. Rauma kommune. Rapport, 155 s.
- Horntvedt, R. 1989. Barskog og forsuring. NISK rapport 3/89. 12 s.
- Jordal, J.B. 2004. Biologisk mangfold i Rauma kommune.
- Lundmark, J-E. 1986. Skogsmarkens ekologi. Ståndortsanpassat skogsbruk. Del 2 - tilläpning. Skogsstyrelsen. 319 s.
- NIJOS 2002. Resultatkontroll Skogbruk og Miljø. Rapport. NIJOS nummer 6/2002. 38 s.

5.2 *Muntlige kilder*

Henry Egil Stavem, grunneier 88/1.

Godkjenningsvedtak

Forvaltningsplanen for Slettsvaet naturreservat i Rauma kommune, er med hjemmel i §§ 7 og 8 i verneforskriften godkjent av Møre og Romsdal fylke den 15.03.05.

Etter fullmakt

**Trond Haukebø
Seksjonssjef**

Vedlegg 1 (Verneforskrift)

FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR EDELLAUVSKOG I MØRE OG ROMSDAL FYLKE. FREDING AV SLETTSVAET NATURRESERVAT I RAUMA KOMMUNE

Fastsett ved kgl. res. av 27. juni 2003 i medhald av lov av 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern, § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremja av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensing

Det freda området vedkjem følgjande gnr./bnr. i Rauma kommune: 69/3,4,6,7, 72/1, 88/1. Naturreservatet dekkjer eit totalareal på ca. 1159 dekar.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1:7.500 datert Miljøverndepartementet juni 2003. Dei nøyaktige grensene for reservatet skal merkast av i marka. Knekkpunkta skal koordinatfestast.

Forskrifta med kart blir lagra i Rauma kommune, hos Fylkesmannen i Møre og Romsdal, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med fredinga er å ta vare på ei varmekjær lauvskogsli med alm i den indre delen av fylket med det naturlege plante- og dyrelivet.

§ 3 Vernereglar

For naturreservatet gjeld følgjande reglar:

1. All vegetasjon, medrekna daude buskar og tre, er freda mot skade og øydelegging.
Det er forbode å fjeme planter eller plantedelar frå reservatet. Nye planteartar må ikkje først inn. Planting eller såing av tre er ikkje tillate.
2. Alt dyrelivet, medrekna reirplassar og hiområde, er freda mot skade og øydelegging. Nye dyrearter må ikkje først inn.
3. Det må ikkje setjast i verk tiltak som kan endre naturmiljøet, som t.d. oppføring av bygningar, anlegg og faste innretningar, parkering av campingvogner, brakker o. l., opplag av båtar, framføring av luftleidningar og kloakkleidningar, bygging av vegar, drenering og anna form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller tilførsel av konsentrert forureining, tømning av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske plantevern- eller skadedyrmiddel. Forsøpling er forbode.
Oppistinga er ikkje fullstendig.
4. Motorisert ferdsel på land og på vatn er forbode, medrekna start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til tekleirar, idrettsarrangement eller andre større arrangement er forbode.
6. Bruk av sykkel, hest og kjerre og riding utanom eksisterande vegar er forbode.
7. Direktoratet for naturforvaltning kan av omsyn til formålet med fredinga ved forskrift forby eller regulere ferdsla i heile eller delar av naturreservatet.

§ 4 Generelle unntak

Reglane i § 3 er ikkje til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ verksemd og tiltak som gjeld ambulanse, politi, brannvem, redning og oppsyn, samt gjennomføring av skjøtsel og forvaltning som er bestemt av forvaltningsstyresmakta. Motorferdsel i samband med øving krev særskilt løyve.

Reglane i § 3 unntatt nr. 4 er ikkje til hinder for:

2. Vedlikehald av faste innretningar og stigar som er i bruk på fredingstidspunktet.
3. Sanking av hasselnøtter, bær og matsopp.
4. Jakt.
5. Beiting på dagens nivå. Direktoratet for naturforvaltning kan av omsyn til vemeformålet ved forskrift regulere beitetrykket i heile eller delar av reservatet.
6. Bålbrenning med tørr kvist på bakken og medbrakt ved.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsstyresmakta kan etter søknad gje løyve til:

1. Naudsynt motorferdsel i samband med aktivitetar nemnde i § 4 nr. 2 og 4 og § 5 nr. 2.
2. Hogst av ved til eige bruk.
3. Beiting utover dagens nivå.
4. Avgrensa bruk av naturreservatet som angitt i § 3 nr. 5.

§ 6 Generelle dispensasjonsreglar

Forvaltningsstyresmakta kan gjere unntak frå forskrifta når formålet med fredinga krev det, eller for vitenskaplege undersøkingar, arbeider av vesentleg verdi for samfunnet, og i spesielle tilfelle, dersom det ikkje strir mot formålet med fredinga.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsstyresmakta, eller den forvaltningsstyresmakta gjev fullmakt, kan gjennomføre skjøtsels tiltak for å fremje formålet med fredinga. Det kan lagast forvaltningsplan som kan innehalde nærare retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmynde

Direktoratet for naturforvaltning fastset kven som skal ha forvaltningsmynde etter denne forskrifta.

§ 9 Iverksettjing

Denne forskrifta trer i kraft straks.

Vedlegg 2 (Kart)

